

Θεσμικά Νέα

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

ΕΤΟΣ Β' — ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 16

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΤΣΗ 67 — ΤΗΛ. 593-581

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1.000

25η Μαρτίου 1821

(Επί τη Έθνική μας έορτη)

Πάλλεται κατά την σημερινήν ημέραν ή καρδιά των άπανταχού Έλλήνων από έθνικην ύπερηφάνειαν, πάλλεται από ένθουσιασμόν, πάλλεται από έλπίδα, διότι κατ' αυτήν άνέτειλε ή έλευθερία λαμπρινομένη από τὸ οὐράνιο φῶς καί από την λαμπάδα τῆς δόξας πού οὐδέποτε έγκατέλειπε την άδούλωτη έλληνική ψυχή.

Καί άλλοι λαοί αγωνίστηκαν γιά την έλευθερία τους καί συνετέλεσαν εἰς την έθνικήν των άποκατάστασιν διά ποταμών αίμάτων, αλλά μέχρι του άπιστεύτου ύψους του ήρωϊσμοῦ καί τῆς αὐτοθυσίας του έλληνικοῦ άγώνος οὐδείς λαός ήδυνήθη νά φθάσῃ.

Δέν άναφέρει άλλη ιστορία βάρκες νά κατανauμαχοῦν κραταιούς στόλους, πουθενά οἱ άπλοϊκοί ποιμένες έθαυμάσθησαν ως στρατηγοί, πουθενά άναφέρεται γυναίκες νά περιφρονοῦν τόσο πολὺ τὸ θάνατο ὥστε νά πέφτουν σ' αὐτόν με τὸ τραγοῦδι στο στόμα καί χορεύουσαι, άφού έρριχναν πρώτα τὰ παιδιὰ τους γιά νά μὴ πέσουν ζωντανά στα χέρια τῶν βαρβάρων, καί πουθενά άλλοῦ μὴ φύχτα γυμνῶν καί άόπλων ανθρώπων άντεπαρετάχθη καί ένίκησε κολοσσιαίον στρατόν καί στόλον ὁ ὁποῖος έκλόνιζε τότε ὀλόκληρον τὴν Εὐρώπην.

Ὁ πρωτομάρτυς Ρήγας Φερραῖος εὔρισκε τὸ θάνατο στα γαλάζια νερά του Δούναβι, καί ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος άντικαθιστοῦσε διά τῆς άγχόνης τὸ θρόνο του.

Άγωνιώδης καί άδιόκοπος ήρχισεν ή πάλη του φωτός πρὸς τὸ σκότος. "Άγρια στίφη βαρβάρων ξεσποῦσαν ὡσαν θεώρατα κύματα εἰς τὰς έλληνικάς ακτάς, γιγάντιον ὅμως έσήκωσαν τὸ ήράκλειόν της άνάστημα ή σκλαδωμένη έλληνική μας Πατρίς.

Ἐπάλαισε, κατέβαλε, κατεβλήθη, έπεσε λιπόθυμος, καί πάλιν ὀρθώθη γιά νά συνεχίσῃ τὸν ὡραίον άγώνα της, χωρίς κανεῖς νά γνωρίζῃ ἔως πότε θά εξακολουθῇ νά παλαίῃ.

Άρματωτοί καί κλέφτες, Καστροφύλακες καί καστροπολεμάρχοι, βάρδοι καί ακρίτες, τὰ τέκνα της δέν έπαυσαν νά χύνουν τὸ τίμιο αίμα των παλαίοντα κατα του βαρβάρου.

Τὸ Μεσολόγγι, τὸ Σοῦλι, τὸ Χάνι τῆς Γραβιάς καί τόσα άλλα προπύργια τῆς επαναστάσεως κατόπιν κραταιάς καί άπαράδειγματίστου άντιστάσεως καί καρτερίας έπεσαν, αλλά από την πτώσιν αὐτὴν έπήγασε ή άθάνατος δόξα τὴν ὁποίαν δέν θά μπορέσῃ οὐδέ νά έπισκιάσῃ καν καί αὐτός ὁ χρόνος πού τὰ πάντα μεταβάλλει.

Μέ άφάνταστα τρόπαια καί θαύματα άρ-

χισε κι' έτέλειωσε ὁ έπταετής άγών τῆς επαναστάσεως ὁ ὁποῖος ήνάγκασε ὀλόκληρον "τὴν Εὐρώπην ν' άποκαλυφθῇ με θαυμασμόν καί νά δημιουργηθῇ ὁ φιλελληνικός ένθουσιασμός ὅστις μεγίστας ὠφελείας παρέσχεν καί κατά τὸν άγωνα καί κατά τὴν μετέπειτα ζωὴν τῆς έλευθέρας πλέον έλληνικῆς πατρίδος.

Τὰ κατορθώματα καί τὰ ὀνόματα τῶν παλαιῶν μας ήρώων βαθειά εἶναι χαραγμένα σέ κάθε έλληνική ψυχή.

Καί τῶν νεωτέρων μας ὅμως μαχῶν καί άντιστάσεων ὡς καί τὰ ὀνόματα τῶν ήρωϊκῶν νεκρῶν άθόρυβα καί σιωπηλὰ εἰσέρχονται εἰς τὸ Πάνθεον τῆς "Αθανασίας.

"Η έλληνική πατρίς μέχρι χθές έμάχετο καί έπτότιζε με τὸ αίμα της τὸ άμάραντον τῆς έλευθερίας δένδρον, επάνω εἰς τοὺς τάφους τῶν ήρώων έσφυρηλατήθη ή έλληνική δόξα.

Ἄλλά ή χώρα αὐτὴ τῶν ήρώων, ή χώρα τῶν ήμιθέων πού λέγεται Ἑλλάς κατάκειται εἰς έρείπια έχουσα τὴν θλιθεράν πρωτεροϊότητα τῶν θυσιῶν, καί ζητιανεύει τὴν αγάπην τῶν φίλων καί τὴν κατανόησιν τῶν έχθρῶν, αλλά μόνον ή μεταξύ μας αγάπη καί κατανόησις θά εἶναι τὸ βαθύ έρεισμα πού θά έδραιωθῇ ή φυλή μας.

Οἱ μεγάλοι εἰρηνικοὶ σκοποὶ μόνον με τὴν μεταξύ μας αγάπην ήμποροῦν νά εὐοδοθοῦν ασφαλῶς, εἰς τρόπον ὥστε από τὸ σημερινόν χάος νά προέλθῃ ἕνας νέος ρυθμός ζωῆς καί από τὰ έρείπια ἕνας νέος κόσμος άξιος φορεὺς τῆς έθνικῆς μας άναγεννήσεως.

Καί επιβάλλεται αὐτὴ ή επιδίωξις γιά νά διαλυθοῦν τὰ θλιθερά σύννεφα του διχασμοῦ, καί νά λάμπῃ καί πάλιν κατάχρυσος ὁ έλληνικός ήλιος τῆς αγάπης στο γαλανό μας στερέωμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Δέκα ὀλόκληρα χρόνια ἔχουν περάσει. Δέκα ὀλόκληρα χρόνια κυλισμένα μέσα σέ πολέμους με ὅλα τὰ έπακόλουθα τους. Πείνες, κακομοιριές καί δυστυχίες. Μόλις τώρα πού νοιώθει μιά μικρὴ άνακούφιση, ή μικρὴ αλλά ήρωϊκή χώρα μας, μᾶς καλεῖ στίς κάλπες γιά νά διαλέξουμε τοὺς καλύτερους γιά τὸ πόστο του Κοινοτικοῦ άρχοντος του χωριοῦ μας, ὅπως θά γίνῃ — άλλως τε — καί στίς άλλες πόλεις καί χωριά τους. Ἄλλά προτοῦ άκόμη εἰσελθoυμαι σὸ θέμα μας θά πρέπει νά ἔχουμε ὑπ' ὄψιν μας ὁρισμένα πράγματα. Στὸ πέρασμα τῆς ζωῆς μας άκούμε πολλές φορές — ή καί βλέπουμε οἱ ἴδιοι άκόμη — πῶς ή δεινά έπιχειρήσις ή ή τάδε οἰκογένεια έπρόκοψαν. Τοῦτο δέ γιὰτί; Ἄπλοῦστα διότι ή διαχείρισις τῆς μιάς περιουσίας ή ή διοίκησις τῆς άλλης οἰκογενείας, ήταν σέ χέρια στιβαρά καί γενικῶς ὁ διεθύνων νοῦς — εἴτε στήν μιὰ περίπτωση εἴτε στήν άλλην — ήτο ὁ κατάλληλος γιά τὸ πόστο του.

"Η προοπτική λοιπόν καί ὁ συνδυασμός αὐτῆς με τὰς τρεχούσας περιστάσεις καί συνθήκας θά πρέπει νά εἶναι τόσον καλοσθαμένος ὅπου μαζί με τὴν ένέργειαν καί τὴν θέλησιν νά αποτελοῦν τὸν ακούραστον άνθρωπον. "Ετσι λοιπόν μιά χώρα, μιά πόλις ή καί τὸ ποῖο άπομακρυσμένο χωριὸ τότε μόνον θά δυνηθῇ νά προκόψῃ ὅταν εκείνος πού κουμαντάρῃ τὰ ζητήματα αὐτοῦ ἔχει τὴν πείρα τὴν μόρφωση καί τὴν ὀρεξη γιά νά δουλέψῃ. "Εχει τὴν θέλησιν νά ξεσκονίσῃ τὸ ράφι πού εἶναι καταχωλισμένα τὰ περισσότερα ζητήματα του χωριοῦ του καί συγχρόνως νά κυνηγᾷ καί εκείνα πού ξεφυτρώνουν κάθε μέρα χωρίς νά περιμένῃ νάρθοῦν βολικές περιστάσεις. "Η Ικανότης διά τὴν υπερπήδησιν τῶν έμποδίων, ή ὑπομονή καί ή έπιμονή διά τὴν έπιτυχίαν του σκοποῦ πού ἔχει τάξη, θά πρέπει νά εἶναι τὰ διακρινόμενα χαρίσματα στήν κασέλα τῆς προίκας του

διευθύνοντος. Εἶναι άνάγκη νά τονίσωμεν καί πάλιν πῶς ὁ σκοπός μας δέν εἶναι ή πολιτική, οὔτε θέλουμε νά έπεμβοῦμε καί εἰς τὰ ἔσωτερικά του νησιοῦ μας ένεργῶς, αλλά απλῶς καί μόνον θά ποῦμε τὴν γνώμην μας σάν πατριῶτες πού ποιοῦν καί θέλουν νά δοῦν τὸ νησί τους νά προκόψῃ, γιὰτί τὸ αγαποῦν.

"Ομως εἶναι καιρὸς καί επιβάλλεται νά βρεθῇ ὁ κατάλληλος άνθρωπος πού νά δυνηθῇ νά σηκώσῃ τὸ φορτίον του Κοινοτικοῦ άρχοντος, ὅστις μαζί με τοὺς συνεργάτας του νά προσπαθήσῃ γιά τὴν εὐμερίαν του χωριοῦ μας. Τίποτε δέν εἶναι άκατόρθωτον, ὅταν ὑπάρχῃ ή θέλησις. Τὸ προτέρημα αὐτὸ δύναται κανεῖς νά τὸ χρησιμοποιοῦσῃ καί νά βρῇ τὰ μέσα πού χρειάζονται γιά τὴν έπιτυχίαν του σκοποῦ του. "Η ἱδρυσις του Δελαγραμματοῦ Θεραπευτηριοῦ πού από ἰδέα τὴν ὁποίαν εἶχε ρίψῃ ὁ ένθερμος συμπατριώτης μας αξιότιμος κύριος Κ. Μανωλικίδης κατά τὸ 1943 ἔξ άφορμῆς του θανάτου του άειμνήστου Ἄλεξάνδρου Μαζαράκη ἔγινε πραγματικώτης χάρις εἰς τὸ προτέρημα τῆς θελήσεως.

"Η ἱδρυσις τῆς Λέσχης τῶν Ἄγροτοπαίδων από τὴν άλλην πλευρὰν χάρις εἰς τὸν ἄσκον καί ὑποστηρικτὴν τῆς πατρίδος μας αξιότιμον κ. Στεφ. Μαρτίνον έμπήκε εἰς ἔφαρμογὴν τὸ πρόγραμμά της. "Ετσι λοιπόν τὸ μὲν θεραπευτήριον δχι μόνον θά δυνηθῇ νά σώσῃ τὸν τόπον μας αλλά παράλληλα θά ἐξυψώσῃ αὐτόν με τὰ αγαθὰ αποτελέσματά του, ή δέ Λέσχη δουλεύοντας καταλλήλως τὴν πάστα τῶν χαρακτῆρων τῆς νεολαίας τῆς Δρυοπίδος θά δώσῃ στήν μικρὴ κοινωνία αὐτῆς ἄνδρες με ὀρεξί καί θέληση γιά ἔργασία καί ἄρτια καθηρημένους γύρω από τὸ πλαίσιον τῶν άπασχολήσεων των.

Συμπατριῶτες, προσέξτε νά βρῆτε τὸν κατάλληλον καί νά τὸν πλαισιώσετε με τοὺς καλὸς (Συνέχεια στή 3η σελίδα)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσωτερικού Δρχ. 12.000

Άλληλογραφία και Έμβασματα:

Διαχειριστής

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΛΟΥΚΑΣ

Σπύρου Πάτση 67 — Αθήναι

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ άρθρῳ 6 § 1 τοῦ
Α. Ν. 1092/1938.

Υπεύθυνος: Ἰωάννης Π. Τσούσης

Φίλιππων 5, Αθήναι

Προϊστ. τυπογραφείου: Φρ. Μαλατέστας.

Κατοικία: Μενελάου 9, Αθήναι.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κ. Αἰκατερίνη Ἰων. Μήλα ἔτεκεν ἄρρεν
ἐν Δρυοπίδι.Ἡ κ. Αἰκατερίνη Δημ. Παπαγεωργίου ἔτε-
κεν ἄρρεν ἐν Δρυοπίδι.Ἡ κ. Φλώρα Δημ. Γονίδη ἔτεκεν θῆλυ ἐν
Ἀθήναις.Ἡ κ. Μαργέτα Ἀντ. Τζιωτάκη ἔτεκεν θῆλυ
ἐν Ἀθήναις.Ἡ κ. Ἀννυσίω Δ. Φίλιππα ἔτεκεν ἄρρεν
ἐν Δρυοπίδι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἐβαπτίσθη ἐν Ἀθήναις τὸ τέκνον τοῦ κ.
Κων. Δημ. Γαρδέρης ὀνομασθὲν Μιχαὴλ, ἀνά-
δοχος ὁ κ. Ἐμμ. Κατασαῖς.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἡ δις Σταματούλα Γ. Μαρτίνου καὶ ὁ Κ.
Φώτιος Γ. Σπεταιέρης ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπό-
σχεσιν γάμου ἐν Ἀθήναις.Ὁ κ. Παῦλος Πιτωκὸς καὶ ἡ δις Μαρία
Ἰωαν. Λαουτάρη ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν
γάμου ἐν Ἀθήναις.Ὁ κ. Θεόδωρος Παπαδόπουλος καὶ ἡ δις
Καλλιόπη Ἐμ. Φίλιππα ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑ-
πόσχεσιν γάμου ἐν Ἀθήναις.Ὁ κ. Ἀπόστολος Δ. Λαρεντζάκης καὶ ἡ
δις Εὐαγγελία Γ. Γονιδάκη ἔδωσαν ἀμοιβαίαν
ὑπόσχεσιν γάμου ἐν Δρυοπίδι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσεν ἐν Κύθνῳ ὁ Νικόλ. Γλυκογιάν-
νης ἑτῶν 53.

ΔΩΡΕΑΙ

Γιὰ τὸ Δελαγραμμάτειον Θεραπευτήριον

Ὁ Σμήναρχος κ. Κ. Λεβαντής μᾶς ἀπέ-
στειλε δραχμὰς 50.000 εἰς μνήμην τῆς θείας
τοῦ Ρόζας Φ. Λαζαρίδου.

Γιὰ τὴν Ἐφημερίδα μας

Ὁ κ. Γεωργ. Ἀντ. Γαρδέρης μᾶς ἀπέστει-
λεν ἐξ Ἀγγλίας δρχ. 118.500.Ὁ κ. Σταμάτιος Ι. Λούκας ἐξ Αἰγύπτου δρχ.
30.000.Ὁ κ. Ἀντώνιος Παπαμακάριος ἐκ Φιλαδελ-
φείας Ἀμερικῆς δρχ. 150.000.Ὁ κ. Ἰωάννης Γ. Μαρτίνος ἐκ Κάστρου
Λήμου δρχ. 50.000.Ὁ κ. Μαρκόσσηλου ἐκ Κάστρου Λήμου
δρχ. 50.000.

Γιὰ τὴν Λέσχην Ἀγροτοπαίδων

Ὁ κ. Γεώργιος Ἀντ. Γαρδέρης μᾶς ἀπέστει-
λεν ἐξ Ἀγγλίας δρχ. 300.000.Ὁ κ. Ἰωάν. Γεωρ. Φιλιππίδης ἐξ Ἀμαρου-
σίου μᾶς ἀπέστειλεν δρχ. 100.000 εἰς μνήμην
τῶν γονέων τοῦ Γεωργίου καὶ Αἰκατερίνης.

Γιὰ τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ Συνδέσμου

Ὁ κ. Γεώργιος Ἀντ. Γαρδέρης μᾶς ἀπέ-
στειλεν ἐξ Ἀγγλίας δρχ. 80.000.Ὁ κ. Σταμάτιος Ι. Λούκας ἐξ Αἰγύπτου
δρχ. 100.000.Οἱ ἀγαπητοὶ συμπατριῶται τοῦ Βόλου μᾶς
ἀπέστειλαν δρχ. 960.000.

Γιὰ τὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίων Ἀποστόλων Δρυοπίδης

Ἡ οἰκογένεια τοῦ κ. Εὐαγγέλου Κώνστα
ἐδῶρσεν δύο τάπητας.Ἡ κ. Μαρία Π. Παναγιωτοπούλου καὶ ἡ
κ. Ἀννα Ι. Καραμανώλη ἕνα ὠραιότατον
κάλυμμα διὰ τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν.

ΔΡΥΟΠΙΑΔΕΣ

Εἰς τὴν χοροεσπεδίδα ποῦ θὰ σᾶς περιγράψω
ἦλθαν στιγμὲς σὰς βεβαιῶ ποῦ κόντεψα νὰ κλάψω
σὰν γυρίζω καὶ ἐβλεπα τριγύρω μου γνωστοὺς
καὶ τραγουδοῦσαν εὐθymα θερμιώτικους σκοποῦς.
Ὁ ἕνας πρῶην γείτονος, ὁ ἄλλος συμμαθητῆς μου
ὅταν βρισκόμουν στὰ Θερμιά, καὶ ὁ ἄλλος συγ-
(γενῆς μου.Κάποιος πολλὰ παινέματα στὸν Σύλλογο τραγου-
(δοῦσε

καὶ ὅλο τὸ Συμβούλιο ὀλόφρυχα παινοῦσε.

Καὶ ὁ Μὰν-Μὰν ὁ φίλος μου κ' ἔνθερος πα-
(τριῶτηςσὲ στίχους ἐξεδήλωσε — ποῦ τοὺς κοσμοὶ ἀγνό-
(της —τὸν πόνον π' ἔχουνε κρυφὸ ὅλοι ξεניתεμένοι
στὴν θύμῃση τοῦ τόπου των, πῶς ἡ καρδιά τους
(τρέμει.Τί νὰ μιλήσω καὶ νὰ πῶ; Τί νὰ ἐξιστορήσω;
Μὰ τὴν ἀλήθεια δὲν μπορῶ δὲν δύναμαι ν' ἀρχίσω,
γιατὶ ἀπ' τὴν συγκίνησιν ποῦ εἶχον δοκιμάσει
δὲν ἐνοιῶσα εἰλικρινὰ πῶς εἶχε πιά χαράξει.Κι' ἦλιος σὰν ξαμπρόβανε στοῦ ὕμνι τοῦ τοῦ ὕψος
σύννεφα τρέχονα παχεῖα νὰ τὸν σκεπάσουν, ἴσως,
γιὰ νὰ μ' ἀφίση ἡσυχὴ ἀκόμη τ' ὄνειρό μου
γιατὶ μ' αὐτὰ ταξίδεψα καὶ πῆγα στὸ χωριὸ μου.Καὶ τώρα μιά περιγραφή στ' ὄνειροπόλημά μου
καὶ ὅτι ἐδοκίμασε ἡ δόλια ἡ καρδιά μου
σὰν ἄκουσε τὴν κἀντα καὶ τὰ βιολιά νὰ παίζουν
κ' ἐνοιῶσε ὅλους γύρω τῆς τὸν μπάλο νὰ χορεύουν.Ἀντὶ νὰ τρέξω καὶ ἐγὼ νὰ πάρω τὸ μωτῆλι
σὲ μιά γωνιά ἐκάθισα κρατώντας τὸ κονδυλί
καὶ μὲ τὸν νοῦν μου ἔγραφα, λέξεις ἀφηρημένα,
καμώνοντας κάποια σύγκρισιν, διὰ τὰ περασμένα.Τοῦ «Ντούρακα» νάπινα νερὸ ποῦ στὴν καρδιά
(σταλάζειἐλπίδα καὶ παρηγοριά. Σούμα ἀπ' τὸ κάτω πιάδι,
νὰ εὐθυμίσω καὶ ἐγὼ, νὰ θυμῶ πολλὰ
παλῆς μου νειότης ὁμορφίης, καὶ ν' ἀκτινοβολῶ
ἀπὸ χαρὰ καὶ ξενοισὰ καὶ τόσες ἄλλες χάρες
καὶ σὰν ἀλάτι στὸ νερὸ νὰ λυώσουν οἱ κατάρες
ποῦ μὲ καταδικάσανε νὰ μένω μακριὰ
ἀπὸ τὸ μορφο χωριὸ ποῦ εἶναι στὰ Θερμιά.Αὐτὰ δουλεύαν στὸ μυαλό, τὴν θύμῃση σκαλίζαν
κι' ὅλα θοὰ ἀκαθόριστα στὸ τέλος μὲ ζαλίζαν
καὶ εἶχα τὴν ψευδαίσθησιν πῶς ζοῦσα ἄλλα χρόνια
προτοῦ στολισοῦν τὰ μαλλιά τοῦ γέρου χρόνου
(χόνια.Φαντάστηκα. Ἄ ὅχι! Ἐβλεπα πῶς μῆκη στὸ
(δαπὸρικαὶ πῆγα καὶ ἐκάθισα μπροστὰ μπροστὰ στὴν
(πλῶρηκαὶ νοητὰ ἀκολούθησα τὸν ἄλλον ἐαυτό μου.
Φανταστικὸ ταξίδεμα. Καὶ πῆγα στὸ χωριὸ μου.Ἐφθασα εἰς τὸν Μέρικα, σφυρίζει τὸ βαπόρι,
κ' οἱ βάρκες πλησιάζουνε, τὶς βλέπω ἀπ' τὴν
(πλῶρηΠηδῶ σὲ μιά ἀπὸ αὐτὲς καὶ βγαίνω στὸ μουράγιο
κι' ἡ μυρουδιά τοῦ θυμαρίου μοῦ δίνει τὸ κουράγιο.
Τὸν δρόμο πέρνω τὸν φαρδὸ καβάλλα στὸ μουλᾶρι
καὶ γιὰ νὰ τρέξῃ γρήγορα τραβάω τὸ γιουλάρι.Τώρα περνῶ τὴν στρόφη, κ' ὁ Ντούρακας ἀντι-
(κρῦζεταικι' ἔπειτα ὅλο τὸ χωριὸ μπροστὰ μου εἰκονίζεται.
Ἡ Ἅγια-Ἄννα δεξιά, κ' ὁ Ἀη-Μηνᾶς στ'
(ἀδέντοποῦ σὰν κτυποῦν οἱ καμπάνες τοὺς ἀντιλαλοῦν
(μὲ τέμπο.Γλεντάει ὅλο τὸ χωριὸ, τραπέζια εἰν' στρωμένα
γέροι καὶ νειοὶ καὶ κοπελλιὲς γλεντοῦν ἀδελφω-
(μένα.Μοῦ δίνουνε ματσόγαλο, ἀκόμη καὶ σφουγγάτο
μὲ σὲ τσανάτα πῆλινι, κ' ὅσι σὲ ἄσπρο πιάτο
καὶ δοκιμάζω τὸν νταβά, τῆς τρύπας τὸ ριφάκι
καὶ πίνω κόκκινο κρασί ἀπὸ μικρὸ φλασκάκι.Ἐνοιῶσα κάποιο ἀγάλιασμα κ' ὀλόκορμα ρι-
(γούσαστὶς ὁμορφες αὐτὲς στιγμὲς ποῦ νόμιζα τὶς ζοῦσα.
ΔΡΥΩΨ

.....

Δρυοπιδεῖς,

Μὴν ξεχνᾶτε, ὅτι ἀπὸ τὰ πρῶτα σας ἔξοδα
εἶναι νὰ πληρώνετε τὴν ἀσήμαντη συνδρομὴ
σας στὰ «Θερμιώτικα Νέα», διότι τώρα μὲ τὸ
διπλασιασμὸ τῶν ἐξόδων ἐκδόσεως (ἐργατικά
καὶ χαρτί) κινδυνεύουν νὰ παύσουν ἐκδιδόμε-
να. Καὶ τὰ «Θερμιώτικα Νέα» μᾶς χρειάζονται
ἀπαραίτητως. Αὐτὸ τὸ καταλαβαίνομε πι-
στεῶς ὅλοι μας.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ΜΕΣΣΑΡΙΩΤΙΚΑ

ΑΠΟΚΡΗΤΙΚΑ

Στὴν Ἀθήνα, στὰ Θερμιά, ἄναψε τρανὰ τὸ γλέντι
εἰς τὸ «Σέσιλ» Κηφισιάς χόρευαν οἱ Συλλακῶτες
μὲ τὴν ράσπη καὶ τὴν σάμπα χανεῖ ὁ σκύλος τὸν ἀφέντη
καὶ στὴν «Αἴγλη» τοῦ Ζαπτείου «μποῦκι-μποῦκι» οἱ Μεσ-
[σαριῶτες.Ἔτσι μὲς τὸ φετεινὸ, τὸ ὠραῖο Καρναβάλι,
χόρευαν οἱ πατριῶτες μὲ ἄερα Ἀγγλων λόρδων.
Πῆστηκαν τὰ πόδια ὅλα καὶ πονεσαν οἱ κάλοι
καὶ μαζέψαν παραδάκι τὰ ταμεία τῶν Συλλόγων.Στὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα καὶ σὲ σπῖτια μὲ μαγκάλι,
δόθηκαν χοροὶ ὀράδα στὸ μικρὸ μας τὸ νησι
καὶ χορεύτηκαν στὴ Χώρα καὶ στὴ Δρυοπίδα «μπαλλοῖ»
κι' ἄναψε καύμους καὶ νιέτριά τὸ Θερμιώτικο κρασί.Ἐπειδὴ πιά δὲν χορεύω γιατί πέρασαν τὰ νεῖατα,
θὰ σᾶς μεταδώσω σκόρπια μερικά «ἐντανανῶν»
ποῦ τὰ πῆρα στὸ τραπέζι τρώγοντας αὐτὰ μελᾶτα
καὶ μπαίνοντας κυρίως μὲ πολυτελὴ «λαρμ».Πλασσάρι ἀπ' τὸ μικρόφωνο ὁ Γκούμας τὰ λαχεῖα,
κι' ὅπως τὸ κρατᾷ μὲ χαρὶ καὶ παρλᾶρει σὰν πλάσι
ὁ Οἰκονομίδης τρέμει μῆπως χασθὶ τὰ πρωτεῖα
καὶ τὰ θέατρα τοῦ Γιάννη παρουν... γιὰ «κονφερανσιέ».Εἶχαμε καὶ μερικές, ἐμφανίσεις νὰ τὰ χάνης.
Ἐτοῖς ὁ Μπάστας Μαζαράκης μασκαρεύτηκε Πυγμαῖος!!
Ἀσταλάκωτος μὲ... φράκο ὁ Μαρτίνος μᾶς ὁ Γιάννης
κι' Ἰσπανὸς «τορρεαντόρ» ὁ Ἀντώνης Φιλιππίδης.Ὁ Γιαννάκης μᾶς ὁ Τσούσης ἐμφανίστηκε... σπανὸς
καὶ ὁ Βάλληνας ὁ Κώστας λυγρὸς Ἰνδὸς φακίρης
Κανελλόπουλος ὁ Μέμος... θαλασσόλυκος τρανὸς
καὶ ὁ Βέρρος ὁ Γιαννάκης... φτωχάδακι καὶ μπατήρης.Ἐτοῖς πέρασαν καὶ πάνε καὶ οἱ φετεινοὶ χοροί.
Ὁ Βοτανικός τραδάει στὶς δουλειές του, στὰ καμίνια.
Ἄς ἐλπίσουμε τὸ χρόνον, νᾶναι πιά καλοὶ οἱ καιροὶ
καὶ νὰ σπᾶσιν ἐπὶ τῶν τοῦ φτωχολογίου ἡ γκίνια.Στὰ Θερμιά μὲ τὸ Λαζάνη γίνεκε μεγάλος ντόρος.
Μαζεῦθηκαν κοντὰ τοῦ ὅλος ὁ γνωστός τοῦ κόσμου.
Ὁ Κασέρος, ὁ Μαρῖνα, ὁ Ἀγιοπετρίτης Γιῶργος,
ὁ Δημήτρης Μενεῖδης, ὁ γιαντὸς κ' ὁ ἀστυνόμος.Φέτος ἦταν κομψὸς, μὲ κεφάλια πιδὸ μοντέρνα,
τοῦ πετάξαν τὴν παλὰ τὴν Κινέζικη μουρακλα,
μὲ ἐκείνες τὶς μασέλες ποῦ τὸν κάνανε σὰν καμέννα.
Φέτος ἦταν ὠραῖος, μ' ἑλληνοπρεπὴ φαράλια.Μόλις ἄρχισε νὰ κἀντὰ τὰ γνωστά τοῦ τὰ ἀστεῖα,
καὶ γιὰ τῆς Διαμάντης εἶπε τὸ μεγάλο γεγονός,
ὁ Γεωργάκης, ὁ Χρυσὸς κ' ἡ Νανά ἀπ' τὴν πλατεῖα,
ἐσπευσαν νὰ δραπέτευσουν καὶ ἐγίνηκαν καπνὸς.Τὴ Διαμάντη ὅσοι δὲν ξέρουν θὰ τοὺς τὴ συστήσω τώρα.
Τοῦ Ἀγιοπετρίτη ὄνος δύστροπος καὶ δίχως μπέσα,
ποῦ δραπέτευσεν ἕνα βράδυ ἀπ' τὸ ντάμι τῆς στὴ Χώρα
καὶ τὴν βρῆκαν σ' ἕνα μνημα τοῦ νεκροταφείου μέσα.Τὴν ἐβρῆκαν ξυλιασμένη μ' ἀνασηκωμένη χαίτη
καὶ ὁ Συμβολαιογράφος κ' ἄλλοι, τρέξαν στὸ νεκροταφεῖο
μὲ κολώνιες καὶ αἰθέρα νὰ ζεστάνουν τὸ... δραπέτη
ἐνῷ ἡ Χρυσὴ κ' ὁ Γιαννάκης ἐφάνησαν κ' ἕνα... φορεῖο!Γεγονὸς πολὺ σπουδαῖο γιὰ τὴ γλῶσσα τοῦ Λαζάνη,
ὅπως κ' οἱ νοτιῆς κ' ἡ γριπὴ καὶ διάφορα «κουσέλια»
ὅλα ἀθῶα, δίχως πίκρα ποῦ κανένα νὰ πικράνῃ
μὲ τὸ γραφικὸ τὸ χρῶμα ποῦ σκορπᾷ χαρὰ καὶ γέλια.Καὶ τοῦ χρόνου πιά λοιπόν, Μεσσαριῶτες, Συλλακῶτες
νᾶναι πιά καλὴ ἡ ζωὴ, νὰ φτηνῇ τὰ κρεμμύδια,
νὰ ψηθῶν τὰ κραιβάρια, νᾶναι καρπερές οἱ κότες
νὰ γλεντήσουμε ξανά μὲ χαρὲς καὶ μὲ παιχνιδία!

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙ

ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ

Ἀγαπητοὶ Δρυοπιδεῖς φίλοι καὶ πατριῶτες
ποτὲ νὰ μὴ πεθάνετε λεβέντες μου Θερμιῶτες.Δὲν εἶμαι πάντα δυστυχῶς κ' ἐγὼ ἀνάμεσά σας
μὰ ἔστω κ' ἀπὸ μακριὰ ἡ σκέψις μου εἶν' κοντὰ
(σας.Εἶναι γεμάτη ἀπὸ χαρὰ ἀπόψε ἡ καρδιά μου
ποῦ μονοιασμένους χαρωπούς σᾶς βλέπω ὀλόγυ-
(ρά μου.Καὶ ὅλα αὐτὰ ὀφείλονται στὸν ἄξιο Σύλλογό μας
ποῦ μᾶς θυμίζει πάντοτε τ' ἀγαπητὸ χωριὸ μας.Στὴ ξενιτειὰ ἐγύρισα καὶ ἄλλους τόπους εἶδα
μ' ἄλλο δὲν εἶναι ἀγαπητὸ ἀπ' τὴ γλυκειὰ πα-
(τρίδα.Ὅλου τοῦ κόσμου τὰ καλὰ τὰ πλούτη καὶ ἂν θάχω
δὲν τὸν ἀλλάζω μὲ αὐτὰ τῆς ΚΥΘΝΟΥ μᾶς τὸ
(βράχο.Γιατὸ ὅλοι τὸ Σύλλογο πρέπει νὰ ἀγαπάμε
καὶ μονοιασμένοι ἂν εἴμαστε πάντα μπροστὰ θὰ
(πάμε.Ἐκεῖ ποῦ γεννηθήκαμε ἐκεῖ νᾶναι ἡ καρδιά μας
καὶ ἡ Παναγία ἡ ΚΑΝΑΛΛΑ ΜΑΣ νᾶναι βοή-
(θεία μας.Ἐμπρὸς λοιπόν τὸ γλέντι μᾶς ἄς ἐξακολουθήσῃ
κ' ἄς εὐχρηθῶμε ὅλοι μᾶς ὁ Σύλλογος νὰ ζήσῃ.Καὶ κάτι ἄλλο θὰ ζητοῦσα σ' αὐτὴ τὴν εὐθυμῇ
(βραδυὰἂν ἦταν δυνατόν νὰ σᾶς φιλοῦσα μ' ἕνα φιλὶ
(βγαλμένο ἀπ' τὴν καρδιά.

Σέσιλ Κηφισιάς

ΜΑΝ. ΜΑΝ.

ΔΡΥΟΠΙΔΕΥΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΩΤΟΣ ΕΙΣΕΛΘΩΝ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ ΕΙΣ ΤΑΣ 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1912

3ον (Τελευταίον)

«Εἶναι ἀληθινοὶ, ἀλήθεια, αἱ στιγμαὶ ἐκεῖναι διὰ τοὺς ἀνδρας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀποσπάσματος, εὐρεθέντος μοιραῖως ὑπὸ τὰς τραγικὰς συνθήκας ἐὶς ἐχθρικοῦ περιβάλλοντος. Ἀλλ' αἱ στιγμαὶ ἐκεῖναι ἦσαν τόσον ἐπισημαστικῆς ἐνέργειας ἵδνυτο ν' ἀπαλλάξῃ τὸ ἀσπασμα ἀπὸ τὴν δυσχερῆ θέσιν, εἰς τὴν ὅποιαν εὐρέθη. Καὶ ὁ ἐπὶ κεφαλῇς Ἀξιωματικὸς μετὰ τὴν ἀμεριμνησίαν, καὶ τὴν ἐπιβεβλημένην ἐκ τῶν περιστάσεων φυσικότητα κινήσεων διηυθύνθη εἰς τὸ Τουρκικὸν Ἀστυνομικὸν Τμήμα τοῦ Τόπ - Χανέ, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς τουρκικῆς περιπόλου, παρέλαθεν ἐκεῖθεν δύο Τούρκους χωροφύλακας, παραχωρήθοντας λίαν προθύμως ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἀστυνομικούς, καὶ τοὺς μὲν ἀνδρας τὸν ἀπέστειλεν εἰς τὸ Μάλτα-Χάνι πρὸς διανυκτέρευσιν, αὐτὸς δὲ διὰ τῆς Ἑγνατίας ὁδοῦ, καὶ τῆς τότε ὁδοῦ Σαμπρῆ πασά μετέβη εἰς τὸ «Ὀλυμπος - Παλάς».

«Ὁ, πολυάριθμοι ζωνάρδες κακοποιὰ τουρκικὰ στοιχεῖα» τῶν περὶ τὸν Βαρδάρην καὶ τὸ Τόπ - Χανέ καφενέων (οἱ ὅποιοι πρὸς στιγμὴν ἠτοιμάσθησαν νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀποσπάσματος, ἀλλ' ἀναιχτίσθησαν ὑπὸ τῶν συνευτέρων) καὶ μερικοὶ Ἰσραηλίται, οἱ ὅποιοι εὐρίσκοντο ἀκόμη τὴν ὥραν ἐκεῖνην εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, παρηκολούθουν ἐκπληκτοὶ τὴν ἀνεξήγητον δι' αὐτοὺς ἐμφάνισιν Ἑλληνικοῦ ἀποσπάσματος εἰς τὴν κεντρικωτέραν ἀρτηρίαν τῆς πόλεως. Καὶ ἦτο τόση ἡ ἐκπληξίς του, ὥστε καὶ ὅταν ὁ κ. Μανωλικίδης εἰσῆλθεν εἰς τὸ «Ὀλυμπος - Παλάς», συνηθροίσθησαν ἑξῶθεν αὐτοῦ, καὶ διὰ τῶν ὕλων τοῦ καταστήματος παρετήρουν, διὰ νὰ πειθοῦν ὄντως, ὅτι Ἑλλην Ἀξιωματικὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ εὐρίσκειτο τὴν νύκτα ἐκεῖνην εἰς τὴν Θεσσαλονικίην. Πρὸ πάντων οἱ Ἰσραηλίται δὲν ἤθελαν νὰ πιστεύσουν τοὺς ὀφθαλμοὺς των, διότι ἡ Εὐρωπαϊκὴ καὶ Παλαιστινικὴ πολιτικὴ ὁλοκλήρως ἐκατονταετηρίδων τοὺς εἶχε πείσει ὅτι ἡ Θεσσαλονικὴ τάχον ἢ βράδιον ἢ ἔθελε καταστῇ Αὐστριακὴ ἢ Ρωσικὴ κτήσις».

«Ἀλλὰ δὲν ἦτο ὀλιγωτέρα ἡ ἐκπληξίς τῶν εὐρισκομένων ἐντὸς τοῦ «Ὀλυμπος - Παλάς» Εὐρωπαίων τινων ἀνταποκριτῶν, μετὰ τῶν ὁποίων ὁ κ. Πράις τῶν «Τάιμς» τοῦ Λονδίνου, καὶ ὁ κ. Βέμπερ ἀνταποκριτὴς Γαλλικῶν ἐφημερίδων. Ἦσαν πρὸς τοὺτοὺς ὁ Ἑλλήν ἀρχιτέκτων Θεσσαλονικὴς κ. Ἀπόστολος Γραικός, καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ «Ὀλυμπος - Παλάς» κ. Κωνστ. Τσώμος. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἐπληροῖσαν μετ' ὀλίγον τὸν κ. Μανωλικίδην, ὁ δὲ κ. Πράις ἐζήτησε ἀπὸ αὐτὸν πληροφορίας περὶ τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων, τὰς ὁποίας ἐτηλεγράφησεν εἰς τοὺς «Τάιμς». Ἐντεῦθεν ἡ κυκλοφορήσασα εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον εἰδησις, ὅτι ἡ Θεσσαλονικὴ κατελήφθη τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἐνῶ κατὰ ἱστορικὴν ἀκρίβειαν τῶν γεγονότων τὰ Ἑλληνικὰ Στρατεύματα εἰσῆλθον εἰς τὴν Θεσσαλονικίην τὴν ἐπομένην, 27ην Ὀκτωβρίου 1912».

«Εἶναι πολλοὶ οἱ ἀμφισβητήσαντες τὸ γεγονός τῆς προτεραιότητος τῆς εἰσόδου εἰς τὴν Θεσσαλονικίην κατὰ τὴν κατάληψιν τῆς πόλεως πρὸ τριῶν ἑτῶν. Ἡ ἀναμφισβήτητος ὁμῶς ἱστορικὴ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ἡ τιμὴ αὕτη ἐκ μοιραίων συμπτώσεων ἔλαχεν εἰς τὸν Ἀξιωματικὸν τῆς Χωροφυλακῆς κ. Κωνστ. Σ. Μανωλικίδην. Καὶ μόνον περὶ τὸ μεσοδιάστημα τῆς νυκτὸς ἐκεῖνης εἰσῆλθον εἰς τὴν Θεσσαλονικίην οἱ Ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐπιτελείου, οἱ ὑπογράψαντες ἐν τῷ Διοικητηρίῳ τὸ πρωτόκολλον τῆς συνθήκης τῆς παραδόσεως τῆς πόλεως εἰς τὰ νικηφόρα Ἑλληνικὰ Στρατεύματα».

«Πόσα ἄλλα ἐθνικὰ ὄνειρα ἐγαλοῦχον ἐκτοτε τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν, τὰ ὅποια ἡμᾶς ὤρεον ἡ ὀλεθρία πολιτικὴ τῶν Ἀθηνῶν. Ἀλλ' ἄς ἐλπίζωμεν βραδίως. Καὶ τώρα, ὅπως καὶ τότε, ἡ γλυκεῖα ἰνύμφη τοῦ Θερμιακοῦ θέλει καταστή ἡ ἐλπίδοφόρος ἀφετηρία τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὑψηλοτέρων ὁνείρων τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ὑπὸ τὴν μεγαλοφυᾶ χειραγώγησιν τοῦ μεγάλου αὐτῆς τέκνου, περιστοιχιζόμε-

Η ΑΦΙΞΗ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΟΥ

Τὸ σπῆτι σιγυρίστηκε. Ἡ Μαρία — τὸ Μαριάτσι — σάρωσε τὶς κάμαρες, ἄλωψε μὲ ἀσθέση γύρω - γύρω τὸ δῶμα καὶ τὶς πεζούλες τῆς ξώπορτας. Ἡ γρηᾷ μάννα ἀνοίξε τὴν κασέλα κι' ἔβγαλε πεντακάθαρα ρασέντονα καὶ χράμια, ἀρωματισμένα μὲ τὴν μυρουδιά τῆς μουσκάδας. Ὁ γέρος ἔφερε ἀπ' τὴν Πισκοπιῇ ἓνα βούρλο λαχταριστὸ περκόχανο κι' ἓνα καρδάρι πρόθειο γάλα ποὺ τὸ ἄρμαξε ὁ ἴδιος ἀπ' τὶς προβάτινες τοῦ.

— Ἐρχεται ὁ Νικόλος μας ἀπ' τὴν Ἀθήνα. Τὸ διαλαλοῦν στὴ γειτονιά τὸ μεγάλο νέο γιὰ νὰ χαρῇ κι' αὐτὴ μαζί μὲ τὴ φαμελιά, τὴν ἀφιξί τοῦ γιου ἀπ' τὴ πρωτεύουσα.

Οἱ ἐτοιμασίαι τέλειωσαν. Ἡ φαρόσουπα θάβει ἔτοιμη γιὰ τὸ μεγάλο δείπνο. Ἡ γρηᾷ θὰ φτιάξῃ καὶ ριζόγαλο τοῦτῃ τῇ μεγάλῃ μέρᾳ. Θὰ βγοῦν κι' ἀπ' τὶς μπουρνιές λαχταριστὰ κορονέικα καὶ βουτυράτο Θερμιατικὸ τυρί. Δὲν εἶναι βλέψεις ἡ σημερινὴ σὰν τὶς ἄλλες μέρες ποὺ κυλοῦν μονότονα μὲ τὸ ρυθμὸ τῆς ρουτίνας ἀνάμεσα στὸ φτωχικὸ προσοφά καὶ στὸν πολὺ μόχτο τῆς σκληρῆς δουλειᾶς.

— Ἀπόψε ἔρχεται ὁ Νικόλος μας.

Ἡ εἰδησι εἰσχωρεῖ ὡς τοὺς τελευταίους πόρους τῆς ψυχῆς τῶν ἀπλοϊκῶν ἀνθρώπων. Κάποια ἀποθέματα τρυφερόδας — ὅσα δὲν τόκισε τῆς σπορᾶς καὶ τοῦ θέρους ὁ πικρὸς ἱδρώτας — βγήκαν στὴν ἐπιφάνεια. Ἐσκασαν τὰ πικραμένα χεῖλη σὲ χαμογέλιο χαρᾶς. Ὁ κουμπάρος ὁ Γιάννης ἔφερε κι' αὐτὸς τὸ πεσκέσι του. Ἐνα βαζάκι μυρουδάτη κοπανιστὴ ζυμωμένη ἀπ' τὰ χέρια τῆς κουμπάρας.

Ὁ Νικόλος μικρὸς - μικρὸς, σὰν τέλειωσε τὸ Δημοτικὸ, θρεμμένος μὲ κορονέικο, ντομάτα, ξυδι καὶ ρέγγα, τράβηξε γιὰ τὴν πρωτεύουσα νὰ μάθῃ τέχνη. Ἐνας μακρινὸς υπάρχη, τὸν πῆρε παραγυῖο στὸ φαναριζίδικο τοῦ κάπου ἐκεῖ στὰ Πετράλωνα. Δούλεψε σκληρὰ ὀλάκαιρα χρόνια, μαθαίνοντας τὴ τέχνη καὶ ζώντας κρυφὰ ἀπ' τὸ Θεὸ γιὰ νὰ οἰκονομίσῃ τὸ μικρὸ του κεφάλαιο δραχμῇ - δραχμῇ. Κι' ὅταν τὰ χρόνια πέρασαν, ὁ υπάρχης πέθανε, ὁ Νικόλος εἶχε τὸ κουμπόδεμά του κι' ἦταν πλούσιος ἀπ' τὴ πικρὴ τὴν πείρα τοῦ δουλευτή.

Ἀνοίξε δικὸ του μαγαζάκι. Τώρα πειρὰ εἶχε δικὴ του δουλειά. Κάθε πρωτὶ τραβώντας τὸ ρολὸ τῆς πόρτας τοῦ μαγαζιῶ τοῦ, ἔρριχνε ψηλὰ τὸ βλέμμα του καὶ καμάρωνε τὴ ταμπέλα: «Υδραυλικὸν κατὰ στήμιν Νικόλου Γαρδερᾶκη».

Τοὺς γέρους τοὺς θυμάται συχνὰ ὁ Νικόλος. Ὁ διανομέας συχνὰ τοὺς φέρνει τὶς ἐπιταγές του. Καὶ στὴν ἀδερφή του — τὸ Μαριάτσι — μὲ τὰ τόπια στέλνει τὰ κάμποτ καὶ τοὺς χασέδες γιὰ τὰ προικιά.

Τώρα κατὸ τὸ μουράγιο, τὸ σὸς περιμένει τὸ βαπόρι τῆς γραμμῆς. Οἱ στιγμὲς φαίνονται ὥρες ἀτέλειωτες. Εἶναι οἱ στιγμὲς τῆς χαρούμενης προσμονῆς. Μιά ψηλοκάουλη μούλα καλοσαμαρωμένη, μὲ στρωσίδι μιὰ πολυχρωμὴ τριχιά, περιμένει νὰ μεταφέρῃ τὸ πολύτιμο ἀνθρώπινο φορτίο τῆς στοῦ χωριῶ.

— Ἀπόψε ἔρχεται ὁ Νικόλος μας.

ΘΕΡΜΙΩΤΗΣ

.....
νου ἀπὸ ὅ,τι μέγα καὶ ὕψηλόν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἢ σύγχρονος γενεὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ».

ΚΩΣΤΗΣ ΜΑΝΩΛΙΚΙΔΗΣ

Τὴν ἀνωτέρω ἱστορικὴν σελίδα ἡ ἐφημερίς «Ἑλλάς» συνδεδευσεν ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῆς μὲ τὸ κάτωθι σχόλιον:

ΜΙΑ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

«Ἡ εἰς ἄλλην στήλην μας δημοσιευομένη ἱστορικὴ σελὶς περὶ τῆς εἰσόδου τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ εἰς τὴν Θεσσαλονικίην ἐπαναφέρει εἰς τὴν μνήμην μας τὸ ὄνομα τοῦ ὑπομοιράρχου κ. Κ. Μανωλικίδου, ὅστις, ὅπως τότε, οὕτω καὶ τώρα εὐρίσκεται μετὰ τῶν πρώτων μετὰ τὸν ἡμῶν. Εἰς ἓνα ἀγῶνα ἐθνικόν, ὅπως ὁ Βαλκανικὸς, διεκρίθη διὰ τὴν ἀντίληψίν του, διὰ τὴν κρίσιν του καὶ διὰ τὴν ψυχραιμίαν του, καὶ ἀπέδειξεν ὅτι τὸ μέγα σχολεῖον τῆς Δημοσιογραφίας, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον διηλθε καθ' ὃν χρόνον ἐφοῖτα καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον δὲν ἀπέβη ἄγονον εἰς τὴν ἐκλέπτυσιν τῆς ἀστυνομικῆς ἰδιοφυῆς, εἰς τὴν ὅποιαν ἀκολούθως διεκρίθη. Εἶναι δὲ εὐχάριστον ἀληθὺς, ὅτι καὶ κατὰ τὸν ἐνεστώτα ἐθνικὸν ἀγῶνα ὁ μορφωμένος οὗτος Ἀξιωματικὸς ἔκρινεν, ὅτι ὥφειλε νὰ προσέλθῃ ὅπως παράσχη τὴν συνεργασίαν του».

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. Ι. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΟΝ ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Ἀγγλοελληνικοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς ὁ διαπρεπὴς Κυκλαδῆτης δημοσιογράφος καὶ λογοτέχνης κ. Ἰωάν. Σ. Τερζόπουλος ἔδωσε στὰς 9 Μαρτίου μίαν ὥραν διάλεξιν, ἐνδιαφέρουσαν κυρίως τοὺς Κυκλαδίτας, περὶ τῶν ἐθίμων καὶ τῶν παραδόσεων, ἐν γένει, τοῦ Κυκλαδικοῦ λαοῦ.

Αἱ αἰθούσαι τοῦ Συνδέσμου εἶχαν κατακλυσθῇ ἀπὸ ἀντιπροσώπους ἐκλεκτοὺς ὄλων τῶν Κυκλάδων νήσων, οἱ ὅποιοι κατεχειροκρότησαν θερμῶς τὸν κ. Τερζόπουλον, ἀναπτύξαντα τὸ θέμα του μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν ἐνημερότητα, στωικίαν καὶ εὐφράδειαν.

Ὁ κ. Τερζόπουλος περιέγραψε τὰ ἦθη καὶ τὰς παραδόσεις τῶν Κυκλαδικῶν νήσων, καὶ δὲν παρέλειψε νὰ κάμῃ ἰδιαίτεράν καὶ διεξοδικήν μνείαν τῶν ὡραίων ἐκ παραδόσεως λαϊκῶν ἐθίμων τῆς Δρυσπίδος καὶ τῆς Κύθου, περιγράφας ἰδίως τὸ ἔθιμον τῆς πλύσεως τῶν ἀσπρορροῦχων, γινόμενης κατὰ παράδοσιν — ἀλλὰ καὶ ἀνάγκην λόγῳ τῆς μαστιζούσης ἀνέκαθεν τὴν Δρυσπίδα λευκιδρίας — στῆς βρύσας τῶν Λευκῶν καὶ τοῦ Μαθιά. Γιὰ τῆς βρύσας αὐταῖς ὑπάρχουν οἱ ἐξῆς παραστατικοὶ στίχοι τοῦ πλουίσματος, ποὺ δείχνουν δὴν τὴν γραφικότητα καὶ τὴν ποίησιν τοῦ ἐθίμου — ἐν συνδυασμῷ πρὸς τοὺς ἐρωτικούς οἰστροὺς τῶν παλληκαριῶν πρὸς τὴν λευκιδρναὶς παρθέναις τοῦ νησιῶ, ποὺ γυνυμόποδες καὶ γονατισταὶ στῆς πλάκαις λευκαίνουν τὰ ροῦχα.

“Ελα νὰ πᾶμ’ ἀντάμα
στῆς Λεύκαις στοῦ Μαθιά
νὰ πιούμε κρουονέρι
ἀντάμα - συντροφιά.

Στῆς Λεύκαις πᾶς καὶ πλένεσαι
περιστεροῦλα γενεᾶν.

Στῆς Λεύκαις πᾶς καὶ πλένεις
ναρχόμουνα κι' ἐγὼ
νὰ πλένης τὴ μουγάδα
καὶ νὰ σοῦ τραγουδῶ.

Στῆς Λεύκαις πᾶς γιὰ στοῦ Μαθιά
νάρχω ν' ἀνάψω (ἢ νὰ θῶσω,
ὅπερ... ταυτόσημον) τὴ φωτιά.

Ἡ Λεύκαις καὶ ὁ Μαθιάς εἶναι δύο θαύμασια γραφικὰ τοπία, καταπράσινα ἀπὸ τὴν πλούσια χλόη καὶ τὰ ὀπωροφόρα δένδρα τῶν κήπων ποὺ τὰ περιβάλλουν, καὶ τὰ μεταβάλλουν, ὅταν γίνεται τὸ πλῆσιμο τῶν ἀσπρορροῦχων, σὲ μιὰ ζωσαν Καλλιτεχνικὴν ἐκθεσιν τῶν ἐκνημιδίων καὶ λυγερῶν κορμιῶν τῶν παρθένων τοῦ Χωριῶ.

Συγχαίρομεν θερμῶτα τὸν κ. Τερζόπουλον διὰ τὴν ὡραίαν διάλεξίν του, καὶ εὐχόμεθα νὰ τὴν ἐπαναλάβῃ σὲ μιὰ Θερμιατικὴν συγκέντρωσιν — ἐπιμελεῖα τῶν δύο Συνδέσμων τῆς νήσου — εἰς μίαν αἴθουσαν τῶν Ἀθηνῶν ἢ τοῦ Πειραιῶς.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΑΝΩΛΙΚΙΔΗΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

λίτερους συνεργάτας. Κόμματα καὶ πολιτικὲς πεποιθήσεις εἰς τοιαύτας περιπτώσεις παραμερίζονται μπροστὰ στοῦ καλοῦ τοῦ τόπου ὅταν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι πατριώτης.

Κάθε πρόσκομμα καὶ κάθε ἐμπόδιο ποῦ ἔχει τὴν βάσιν του σὲ προσωπικὰ συμπάθησις δὲν θὰ πρέπῃ νὰ μπαίνει στὴν μέση. Τὰ συμφέροντα μας ἐπιβάλλει νὰ φανοῦμε αὐστηροὶ στὴν διαλογὴ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ νησιῶ μας. Τὰ «Θερμιατικὰ Νέα» ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ νησιῶ μας ὅπως καὶ γιὰ τὴν προκοπὴν τῶν συμπατριωτῶν μας. Θὰ νοιώσουμε δὲ πραγματικά, μεγάλην χαρὰ ὅταν ὁ ἐκλεκτὸς θὰ εἶναι ὁ κατάλληλος — ποῦ γι' αὐτὸ δὲν ἀμφισβάλουμε — καὶ προπαντὶς ὅταν ὀφίσταται συνεργασία Κοινοτικῶν συμβουλίων καὶ πατριωτικῶν Συνδέσμων γιὰ νὰ δυναθῶν μαζί νὰ καταστήσουν τὸ νησάκι μας ἑακουστό.

ΙΩΑΝ. Ν. ΛΟΥΚΑΣ
Ἀντιπρόεδρος

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Μετά τη Δρυοπίδα και η Χώρα πρόκειται ν' αποκτήσει Γεωργική Λέσχη. Το οίκημα θα παραχωρηθεί απ' την Κοινότητα, το δέ Υπουργείο Γεωργίας θα διαθέσει 4.000.000 δρχ. για την αγορά επίπλων και βιβλίων. Σκοπός των λεσχών αυτών είναι να ψυχαγωγούν και να μορφώνουν τους νέους αγρότες, να τους διαπαιδαγωγούν και να τους κεντρίζουν την αγάπη για την αγροτική καλλιέργεια των γνώσεών τους. Θα πρέπει με τη βοήθεια όλων μας, οι λέσχες αυτές να γίνουν κυψέλες γόνιμες, που ν' αγαπηθούν απ' τη νεολαία μας, η οποία να βριση περιεχόμενο σ' αυτές τοιο που να ξεχνά τη γοητεία της ταβέρνας και του καφενέ.

Φέτος, άργησαν λίγο, μά ήρθαν επιτέλους αρκετές ωφέλιμες βροχές στο νησί μας. Έτσι έχουμε ικανοποιητική ανάπτυξη στα σπαρτά και στα χόρτα. Οι προπτικές — εκτός απροόπτου — είναι πολύ καλές και για το κριθάρι και για τα κτηνοτροφικά προϊόντα μας. Έτσι φέτος και γάλατα και ξυιά και κοπανιστή θα φάμε σε άφθονία.

Τα πηγάδια της ύδρευσης ξαναμπήκαν μπροστά. Αντικαταστάθηκε ο παλιός εργολάβος Ραγκούσης με το Νικόλαο Ραλλιά. Έτσι συνεχίζεται ομαλά το έργο. Άς ελπίσουμε χωρίς άλλη διακοπή.

Εγκρίθηκε ο προϋπολογισμός της Κοινότητας Κύθνου. Μέσα σ' αυτόν υπάρχει πρόβλεψη δαπανών για ριζική επισκευή των μηχανών και του δικτύου ηλεκτροφωτισμού, αγοράς γραφομηχανής για την Κοινότητα και διαφόρων μικρών κοινής ωφέλειας. Θα επακολουθήσει η αγορά των απαραίτητων υλικών και γρήγορα ελπίζουμε να έχουμε μόνιμο ηλεκτρικό φως και φωτισμό δρόμων προπολεμικό. Καιρός ήταν...

Μια άξεραστη συμπολίτις, η αείμνηστος Έλενη Κόρρα, άφησε πεθαίνοντας το σπίτι της στη Κύθνο — ένα από τα καλλίτερα σπίτια του νησιού — στην κοινότητα κατά «ψιλή» κυριότητα, όπως λέγονται οι δικηγόροι, ενώ τη «νομή» την άφησε στον άνεψιό της κ. Σ. Τραυλό όσο ζή. Ο τελευταίος, που δεν έχει πατήσει από τότε το πόδι του στα Θερμιά, έχει μισθώσει το σπίτι αυτό στο συμπολίτη κ. Σ.τ. Γκρίελα για πολλά χρόνια. Το σπίτι φθέρεται, καμμία φροντίδα δεν καταβάλλεται από κανένα για τη συντήρησή του κι' έτσι όταν θα περιέλθει οριστικά στα χέρια της Κοινότητας θα είναι σωστό έρεπιο. Νομίζουμε πως η Νομοθεσία μας προβλέπει ασφάλεια κατά πυρκαϊάς και καταστροφής του «νομέως» και άλλα ίσως μέτρα εξασφαλίζοντα τα δικαιώματα της Κοινότητας. Η τελευταία δεν έχει πάρει κανένα μέτρο. Μήπως περιμένει να γκρεμιστεί πρώτα το σπίτι για να επέμβει; Δεν μπορεί να έλθει σε κανένα συμβιβασμό με τον κ. Τραυλό να παραιτηθεί ο τελευταίος της νομής και να πάρη το οίκημα η Κοινότητα; Σκέψεις κάνουμε. Όμως τέτοια περιστατικά είναι μοιραία ν' απογοητεύουν κάθε άνθρωπο που σκέπτεται ν' αφήσει ένα μέρος της περιουσίας του στον τόπο του για να τον θυμούνται και να τον συγχωρούν. Γιαυτό δεν πρέπει να τ' αφήνουμε να χρονίζουν, αντιμετωπίζοντας μοιρολατρικά τέτοιες περιπτώσεις.

Η γρίπη άργησε λίγο μά μάς ήλθε και στο νησί. Η πρωτεύουσα βλέπετε όταν δεν είναι τίποτα καλό, σπεύδει να μάς στείλη τά... φοούτα της. Εύτυχως ήταν ελαφράς μορφής. Πάντως δεν άφησε κανένα Θερμιώτη δίχως την... ένοχλητική της επίσκεψη.

Οι άποκρηές γιορτάστηκαν με πολύ κέφι. Δεν έμεινε άποκρηάτικη ψυχή δίχως μασκαμένους. Τη δεύτερη Κυριακή της άποκρηάς έπίσημος χορός στις δυο μεγάλες αίθουσες του Δημοτικού Σχολείου Κύθνου. Ο χορός δόθηκε για ένισχυση του Σχολικού Ταμείου και σημείωσε τεράστια έπιτυχία. Κόσμος πολλός, ώραιες εμφανίσεις και κέφι που κράτησε ζωηρό μέχρι το πρωί.

Εκείνο όμως που ήταν ένα θέαμα καθάρη νησιώτικο και γραφικό ήταν το γλέντι της τελευταίας Κυριακής της άποκρηάς. Βγήκαν απ' τα μπαούλα παληές φορεσιές χωριάτικες και ντύθηκαν μ' αυτές λεβεντόκορμοι νέοι και λυγρές κοπελιές. Πλουμιστά γιλέκα και βράκες «βέστες» και «μοντήλες» ξαναζων-

τάνεψαν τις παληές καλές μέρες της νησιώτικης ζωής. Όλοι μαζί έκαναν το γύρο της Χώρας έχοντας μπροστά «ζιές» βολιά. Κατέληξαν στην πλατεία Ν. Μαζαράκη όπου δόθηκε χορός. Ο Θερμιώτικος «μπάλλος» σπάνια βρήκε πιο άξιους χορευτές.

Ο «Λαζάνης» ήταν και φέτος το μεγάλο γεγονός της άποκρηάς. Παλιό έθιμο του Θερμιώτικου καρναβαλιού που διατηρείται ααλλοίωτο με το πέρασμα των χρόνων. Φέτος τον έντυσαν σε μία «τζιγγούρα» κοντά στο γεφύρι της Χώρας. Έφτασε στη Χώρα με τό... αυτοκίνητο που διέθεσε ο Τζίμης είδικά για την... άφεντιά του. Το βράδυ της Κυριακής έγινε η περιφορά του στο χωριό. Η πομπή του ήταν όπως πάντα τεράστια. Είχαν μείνει τα κλειδιά στις πόρτες. Από νηπιο μέχρι γέρο δεν έλειψε κανείς. Κατέληξαν στην πλατεία της Αγιά-Τριάδας όπου λιθανίζοντάς τον με «βουδιές» του είπαν τα ποιήματά του που έχουν θέμα όλη τη σάτυρα των γεγονότων του νησιού. Άθως λαϊκές «ρημάδες». Νά μερικά όσα επιτρέπει ο χώρος.

Λαζάνη μας περήφανη με τη μεγάλη μύτη που φέτος μάς έχορτασε από νοτιές και γρίππη.

Λαζάνη έστολιστηκε, έβαλε τα καλά σου γι' αυτό σέ περιχαιρούνται και τα πεθερικά σου.

Ο «Βασιλέας» πεβήρος και η Μαρίνα Μάνα σκύψα και σ' μ' εύγνεια και κάμε τους μετάνοια.

Έδώ είν' ο Καζέρος σου, εδώ κι' ο «Βασιλιάς» σου

Έδώ ο Γιώργης ο Γελές εδώ κι' ο Μπουραντάς σου.

Οι άναφερόμενοι είναι το «έπιτελείο» του Λαζάνη μας με τα όνόματα ή τα παρατσούκλια τους. Μετά τη λήξη της τελετής του «Λαζάνη» ο χορός συνεχίστηκε κεφάτος στην πλατεία Μαζαράκη ως άργα.

Το πάρκο δειντροφυτεύτηκε. Σύμφωνα με ύπόδειξη του Γεωπόνου μας κ. Τσιπελόγλου ο Σύλλογος αγόρασε άφθονα φυτώρια και μάς τάστειλε. Ο Γεωπόνος μας προσεκτικά έπιμελήθηκε της φυτεύσεώς των. Έτσι άποκτούμε στην είσοδο της Χώρας μία όμορφη «τούφα» πρασίνου που θα στολίζει το νησί.

Οι άνεμόμυλοι ακόμα ν' άσπριστούν. Θα το γράφουμε ως πού να γίνει το άσπρισμα. Έν τώ μεταξύ ένα μέρος της μάντρας του νεκροταφείου, της έπάνω μάντρας με τα δέντρα, γκρέμισε, κι' έτσι στον περίβολο του νεκροταφείου μπαίνουν... γουρούνια. Είναι ντροπή για τους ζωντανούς και χρέος της Κοινότητας να δώση γρήγορα δίχως άναβολή ένα τέλος. Νά ξαναχτιστή η μάντρα.

Ο τηλεγραφητής μας κ. Όρέστης Καίρης μετατέθηκε στη Νάξο. Με λύπη μας είδαμε την άναχώρησή του γιατί ήταν ένας σεμνός, άκέραιος και εργατικός ύπάλληλος που τόν άγαπούσε το νησί. Τόν αντικατέστησε ένας νέος μόλις έξελθών της σχολής, ο κ. Σασλόγλου, που ήρθε και παρέλαβε το τηλεγραφείο.

ΘΕΡΜΙΩΤΗΣ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΚΥΘΝΙΩΝ

Με μεγάλην κοσμοσυρροήν εδόθη την τελευταία Κυριακήν των Άποκρεω ο χορός του Συνδέσμου των έν Άθήνας και Πειραιεί Κυθνίων εις τας αίθουσας της «Αίγλης» Ζαπτείου.

Από ένωρίς τα τραπέζια του κέντρου έπληρώθησαν άσφυκτικώς από Κυθνίους, Δρυοπίδεις και φίλους του νησιού μας. Εις τους άργορημένους κάπως γλεντζέδες άφηρέθη η χαρά του ώραιού αυτού Θερμιώτικου γλεντιού, έλλείψει χώρου, παρ' όλην την εύρυχωρίαν των αίθουσών του κέντρου.

Το κέφι κράτησε αδιάπτωτο μέχρι της πρωίας της Καθαράς Δευτέρας. Η έκκύβευσις του λαχείου, πλουσιωτάτου εις αντικείμενα άξιας, άπέτέλεσε το κλού της βραδυάς.

Ο συμπαθής «κονφερανιές» και φίλος του νησιού κ. Γιώργος Οικονομίδης, εύγενώς προσφερθείς, έποίκιλλε με την πολιτισμένη του εμφάνισι και τό έξοχο ταλέντο του τό πρόγραμμα της βραδυάς.

Όρχήστρα μπιρόζικη του συνθέτη Γιαννίδη και οι πραγματικά καλές τιμές του κυλικείου συνετέλεσαν στην έπιτυχία της χορευτικής βραδυάς των Κυθνίων.

Άξίζει έπείνους το νέο Δ. Σ. του Συνδέσμου διότι έργαστηκε με νεανικό ένθουσιασμό, σύστημα και άφοσίωσι ώστε να έπιτύχη ο χορός και να εύχαριστηθή ο κόσμος.

ΑΠ' ΟΤΙ ΛΕΜΕ ΚΑΙ ΟΤΙ ΚΑΝΟΜΕ

Στάς 3 Μαρτίου ο Συνδέσμός μας έδωσε στάς πολυτελείς αίθουσας του ξενοδοχείου Σέσιλ (Κηφισιάς) τόν καθιερωμένον έτήσιον χορόν του, που έσημείωσεν μεγάλην έπιτυχίαν.

Έκτός των συμπατριωτών μας και των τώσων άλλων φίλων του Συνδέσμου μας, έτίμησαν διά της παρουσίας των την χορευτική μας βραδυά, ο άξιότιμος ύπουργός της Έργασίας κ. Μπακατσέλος και ο Γεν. Γραμματέας κ. Καιελλόπουλος. Τα θερμιώτικα βολιά και ή κάυντα έπαιξαν άποκλειστικά θερμιώτικους χορούς και τραγούδια που ένεθουσίασαν τους πατριώτας μας και τους έκανιν να θυμηθούν της πιο όμορφες άναμνήσεις του τόπου μας.

Η άπότομος μεταβολή του καιρού ήμπόδισε πολλούς από του να παραδρεθούν στο χορό. Έξαιρετικώς ο φτενίδς χορός παρουσίασε τό πιο πλούσιο και σε άριθμό και σε άξία δώρον, χάρις στις εύγενείς δωρεές τώσων των πατριωτών μας όσων και των φίλων του Συνδέσμου μας.

Η χορευτική αυτή βραδυά έκτός από της πιο όμορφες άναμνήσεις που άφισε ένίσχυσεν αρκετά σημαντικά τό ταμείον του Συνδέσμου, αλλά χάρις στις προσάθειες του Δ. Σ. κατορθώθη να συγκεντρωθή τό ποσό των δραχ. ένός έκκατομμυρίου πεντακοσίων χιλ. (1.500.000) διά την ένίσχυσιν του έργου της ύδρεύσεως της Δρυοπίδος.

Στην πανηγυρική της Άκαδημίας Άθηνών επί τη Έθνική Έορτή της 25ης Μαρτίου εκλήθησαν και παρέστησαν και τα Θερμιώτικα Νέα.

Ο πρόεδρος της άκαδημίας και καθηγητής του Πανεπιστημίου κ. Μαριδάκης που τιμά τόν νομόν μας έξεφώνησεν τόν πανηγυρικόν.

Την έορτην έτίμησαν διά της παρουσίας των ή Α. Μ. ο Βασιλεύς τό Υπουργικόν Συμβούλιον και πολλοί άλλοι έπίσημοι, κατ' αυτήν άπενεμήθησαν διάφορα βραβεία και έπαινοι, εις διαφόρους συγγραφείς και εις άλλους ιδιώτας διά τας παρ' αὐτὼν πραχθείσας χρηστάς πράξεις.

Τό αιώνιον ζήτημα της συγκοινωνίας της έπαρχίας μας, βρίσκεται και πάλιν έν δράσει, ένω τό ατμόπλοιο «Αύρα» βρίσκεται στις δεξαμενές για καθάρισμα, τό ύπουργικόν Έμπορικόν Ναυτιλίας άγνοεί τελείως πώς έκτελείται ή συγκοινωνία. Τώρα πού πλησιάζουν οι γιορτές του Πάσχα οι ένδιαφερόμενοι πλοιοκτῆται θα ένδιαφερθούν να μεταφέρουν τό πλούσιο ανθρώπινον υλικό που θα πάη στο νησί του για να γιορτάση με τους δικούς των, και μετά... ένεργούν άνάλογα με τά συμφέροντά τους.

Ός μάς έγνώρισεν ή Έερά Μητρόπολις Σύρου, τό έκκλησιαστικόν Συμβούλιον της Έεράς Μονής Σεριφού άπηγόρευσεν την έκρίζωσιν άγρηλιών από τό ξερονήσι Σερφοπούλα με τό αίτιολογικόν ότι χρησιμοποιείται ως βοσκή αίγοπροβάτων. Φαίνεται πως τά τετράποδα έχουν μεγαλύτερη άξία από τόν άνθρωπον.

Η έκλεκτή μας παροικία που βρίσκεται στον Βόλον, είναι άξία παντός έπαίνου γιατί πρωτοστατεί πάντοτε σε κάθε ζήτημα που άφορά την έν γένει πρόδον και ένίσχυσιν του Συνδέσμου μας. Τά διατεθέντα 80 ήμερολόγια μαρτυρούν έμπράκτως τόν ζήλον και την έπιθυμίαν που έχουν τά ξενητεμένα παιδιά της πατρίδος μας.

Γενομένον άρχαιρεσιών του Συνδέσμου Κεραμοποιών — Αγγειοπλαστών — Πλυνθοποιών την 15 Φεβρουαρίου διά την περίδον 1950 - 51 εξέλεγχαν οι κ.κ. Έμμ. Μ. Γκούμας Πρόεδρος, Ίωαν. Φραγκουλάκης αντιπρόεδρος, Μ. Μαθίς Γεν. Γραμματέας, Κ. Κοκκινογένης ταμίας, Δημ. Βέρρος, Θεοφ. Σταύρου, Κων. Δελαβίνιας, Έμμ. Δ. Γκούμας και Άντ. Βενετσάνοπουλος σύμβουλοι.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλούνται οι άγαπητοί μας πατριώται τώσων του έσωτερικού, όσων και του έξωτερικού όπως μάς γνωρίσουν δι' έπιστολής των την λήψιν του άποσταλέντος ήμερολογίου του Συνδέσμου μας, καθώς έπίσης εάν λαμβάνουν τακτικά την έφημεριδόλα μας.